

Folketingets Ligestillingsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2016 - 8011

Til Folketingets Ligestillingsudvalg

Doknr.
515706

Den tidligere social- og indenrigsminister blev d. 31. oktober 2016 stillet følgende LIU alm. del spørgsmål 16 fra samlingen 2016-2017 af Folketingets Ligestillingsudvalg.

Dato
18-12-2017

"Kan ministeren bekræfte, at et barn, der er på krisecenter sammen med en af sine forældre, ikke kan få tilbudt psykologhjælp uden samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere, det vil sige også samtykke fra den voldelige far eller mor, som de pågældende er flygtet fra? Hvis dette er tilfældet, vil ministeren så søge at ændre dette?"

I svaret blev der redegjort for reglerne om psykologbehandling til børn på kvindekrisecentre efter servicelovens § 109, stk. 8, herunder hvorvidt behandlingen kræver samtykke fra begge forældremyndighedsindehavere. I det oversendte svar fremgår det, at psykologbehandling til børn, der tager ophold med deres mor på et kvindekrisecenter, som udgangspunkt kræver begge forældremyndighedsindehaveres samtykke.

Efter nærmere gennemgang af reglerne på området berigtiges det tidligere oversendte svar. Berigtigelsen sker på baggrund af bemærkningerne til lovændringen vedr. indførelse af psykologhjælp til børn på kvindekrisecentre (lov nr. 549 af 17/06/2008), hvori det bl.a. fremgår, at:

"Moderen kan afslå at give samtykke til psykologbehandling af barnet. Efter de almindeligt gældende regler skal kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde vurdere, om der er behov for at iværksætte foranstaltninger uanset det manglende samtykke, hvis det vurderes at være til barnets bedste."

Hensigten med bestemmelsen om psykologbehandling til barnet er således, at det alene er moderen, der, som led i et ophold på et kvindekrisecenter, skal give samtykke til psykologbehandling efter servicelovens § 109, stk. 8. Psykologbehandlingen har en varighed af mindst 4 timer og op til 10 timer afhængigt af barnets behov. Det er endvidere et krav, at psykologbehandlingen tilbydes uafhængigt af kommunens vurdering af, om barnet har behov for yderligere hjælp og støtte efter serviceloven, herunder foranstaltninger efter servicelovens § 52.

Såfremt moderen afslår at give samtykke til psykologbehandling efter § 109, stk. 8, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov for at iværksætte egentlig behandling af barnets problemer efter servicelovens § 52, stk. 3, hvis det vurderes at være nødvendigt af hensyn til barnets bedste.

Behandling af et barns særlige problemer efter servicelovens § 52, stk. 3, kræver som udgangspunkt begge forældremyndighedsindehaveres samtykke, men kravet om samtykke kan tilsidesættes af kommunalbestyrelsen, jf. servicelovens § 56, såfremt det vurderes at være af væsentlig betydning for barnets særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Endelig kan jeg oplyse, at reglerne om psykologbehandling af børn efter servicelovens § 109, stk. 8, herunder reglerne om samtykke, vil blive præciseret i vejledning om botilbud m.v. til voksne efter reglerne i almenboligloven, serviceloven og friplejeboligloven.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Bilag: Svar på LIU alm. del spørgsmål 16 af samling 2016-2017